

Actori, pentru o seară ...

„Din grădina ta in floare, culege a-
mintiri înmiresmate despre florile ce-au
pălit cu un veac înainte.

In bucuria inimii tale vei putea simți
bucuria vie care cînta într-o dimineață
de primăvară, trimișindu-și glasul peste
o sută de ani“.

Acest îndemn, aparținînd „poetului-pro-
fet“ al Indiei moderne, a fost receptat
de un grup de tineri entuziaști, care stu-
diază, la Facultatea de limbi și literaturi
străine, limba indiană, mai precis bengali,
sanskrita și hindi. Omagierea lui Rabin-
dranath Tagore se face, în acest cadru,
an de an, prin recitaluri de versuri. Cu
ocazia celei de-a 120-a aniversări a naș-
terii celui mai mare scriitor indian, stu-
denții români au vrut să pregătească ce-
va deosebit. Au rugat-o pe profesoara lor,
inimoasa Amita Bhowe, să le traducă unul

dintre cele peste 30 de texte dramatiche
ale lui Tagore (*Fachirul, Sacrificiul. Ghi-
tra, Torentul descătușat, Oleandrii nostri*
etc.). S-a optat pentru comedia *Dragostea
incurcă, dragostea descurcă*, foarte mult
jucată în India.

Deși scrisă în 1892, piesa își păstrează
actualitatea, datorită investigației în psi-
hologia unor tineri aflați în pragul in-
temeierii unei familii. Confruntarea dintre
tradiție — încheierea contractului marital
între indivizi care nu se cunosc — și con-
cepțiile moderne — emanciparea femeii,
în raporturile sale cu bărbatul — se face
prin persiflarea prejudecăților, printr-o
amuzantă înlănțuire de *qui pro quo*-uri,
care urmărește nu atît efectul comic, cît
acumularea de argumente pentru justifi-
carea mutațiilor în mentalitatea eroilor.

Caracterul pictural al stilului metaforic
al lui Tagore (muzicalitatea este mai greu
sesizabilă, chiar într-o bună adaptare, ca
aceasta) încîntă, iar maximele și medi-
tațiile amintesc, pe alocuri, de *Ofranicile
lirice* sau de *Grădinarul dragostei*. Influen-
țat, la începutul carierei sale, de *Ma-
habharata* și *Ramayana*, de literatura po-
etică antică, de lirismul medieval vish-
nuist, Tagore pare a se fi ipostaziat pe
sine în personajele acestea obsedate de
poezie, de poezia vieții și de poezia pro-
priu-zisă. Sensibilitatea lor e asemenea
celeia a autorului, care mărturisea cîndva :
*„Freamătul vieții din afară îmi pătrunde
în suflet în valuri verzi și năvalnice și
lumina, mireasma și rezonanța lor se
transformă în imaginația mea...“* Avocatul
Chondro sau poetul Binod, studentul la
medicină Godai sau tinerele Indumati,
Komolmukhi, Khantomani, și părinții lor,
Shibu și Nibarou, individualizează atitu-
dini și concretizează ideile ale celui care a
fost un viguros spirit moralizator, un
mare reformator social în civilizarea In-
diei. Cu puritate și noblețe, eroii își re-
vendică, în final — după ce căsătoriile
s-au oficiat potrivit sentimentelor —,
dreptul la autentice schimbări de men-
talitate.

Animați de dorința de a împărtăși și
altora bucuria contactului cu o cultură
veche, tinerii interpreți Anghel Dincu,
George Pale, Alexandru Chitul, Elena An-
dronache, Anamaria Păteanu, Cornel Ste-
rian, Bogdan Muntenschi, Elena Mihai,
îndrumați de tînăra profesoară de fran-
ceză și persană Diana Popovici (care joacă
și unul dintre rolurile principale), s-au
descurcat în condițiile de joc oferite de
scena Casei universitarilor, străduindu-se
să creeze o atmosferă specifică lumii in-
diene. Aceasta, prin mijloace diferite —
comportament, costume, muzică. Dar, în
primul rînd, prin sinceritate.

Irina COROIU